

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. v. post. iiiii. d[omi]nicam. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. V. post Letare

fons est ad pedem montis sion descendendo
in vallem Josaphat qui non iugibus aq[ue]s
sed certis horis per aqua terraque ebullit ter
vel quater in ebdomada, ex quibus collectis
non longe a fonte siebat quis stagnum: quod moⁿ
do piscina: modo natatio. dicitur. Spualit:
peccator: hiatus consideratio sue terrene
fragilitatis et sic humiliatur mittit ad na
tatoria siloe. i. ad sacram penitentie in qua opera
tur Christus pro nobis missus. Aug⁹. Huius ille
fuerit missus nemo noscitur. fuisse ab iniq[ue]tate
dimissus. Sequitur. Iacobus vii. q[ui] vi
derant eum prius. et ceteri elecerunt eum foras.
Sed et Chrysostomus. Et ista ceci instantia appa
ret quod forte quod sit veritas: et quam imbecille quod
sit mendacium. Tertius est Christus desiderabilis
benivolentia quam ostendit gratia cœcum illuminati
num a phariseis electrum extra synagogam:
quia vicinus venit ad eum et dixit ei: tu credis
in filium dei? Chrysostomus. Interrogat non ignorans:
sed volens seipsum notum facere: et ostendens
quoniam multum appetiatur ei fidem. Dehinc
littera est enim unus facies voluntate dei quod de
cies mille iniuste. Ecce autem nondum dominus no
uerat: quia non erat videtur. Ideo dicimus: Quis
est dominus: ut credas in eum. Et dixit Iesu: Be
vidisti eum. nunc postquam te inueni electum: et quod
loqui tecum est. Aug⁹: Modo lavat
facies cordis eius. Sequitur. Et illud ait: Cre
do in deum. Et peccatores adorauit eum. Beda.
In quo sumendum est ar gumentum et exemplum
ut non erecta ceruice quod dominum roget: sed super
plex in terram prostratur. Exemplum itaque bene
consideratis: viros affectus exitate ut via
eleverit conscientia a peccatis: tunc illuminiatur: quod
profecto fieri si veraciter proficemini. Tercius
pli narrat viridari in quodam sermone. Quidam
eremite dedit domini gratiam cognoscendi secre
ta cordis: hic veniens ad ecclesiam in qua sacer
dos confessiones audiebat: videt quod intrabat
nigri ad ecclesiam quod diaboli coitabant: an
geli vero quasi tristes a remotis ibant. Cum
vero redirent: alibi demones recedebant et
angeli accedebant: inter quos videtur unum quod
demones catena ad collum possita ducebant
cum gaudio quod ad confessionem accedes nigrior
effectus est: et demones eum fortius ligauer
unt. Quod videt eremita ad eum accessit: et
quod videtur dicit. Unde perterritus ait:
Ego inquit in multis offenditur et criminatur ma
gnus occultus. Quod dum postmodum confessus

fuerit: demones abierunt tristes et angeli
cum gaudio accesserunt: quoniam mundus erat.
Bernardus. Omnia in confessione lauantur.

Tertius art. Audistis regem. Heu timore
dum est quod multi sunt ceci noletates ob
derare principium neque finem. Cum dicat lex. scilicet
de his quod notatur infra. id est quod in initio specta
dum. Et de novo. co. componeo. Finis est at
tendendus. l. j. Lauete a tali cecitate: quoniam de
xliii. dicitur. v. Locus non est ordinatus. Po
ne casum et expone di. quod nec ceci spualiter
propter considerationis defectum ordinandi sunt
in ordinibus angelorum: sed magis ituri ubi
vmbra mortis et nullus. et ceteri.

Feria. v. post. viij. dominica. xl.

Ece ascendi

eamus regem. Venit mulier summa
mitis ad helissem. iiiij. Regula. q[ui]
sic veniat anima ad chrysostomum velit ascendere
hierusalem. In hac autem historia tres nota
tande sunt mystice significatioes ad hoc
dispositivum. Prima est significatio per
ris: et hoc per lunam. Lunam est in
terpretatur misera vel captiva: Iudeo signifi
cat aliam peccatrixem: cuius filius. i. opus mei
ritorum non plus factum: mortuum est. Secunda est
significatio timoris: et hoc per Hierosolimam. Hierosolimam
est interpretatio vallis visionis: Iudeo significat
timorem pueritatem ex consideracione vallis et
benignitatem quod quidam timor procedit: secundum suu
rificit ad spualtem resurrectionem. Vel dicta
mus per Hierosolimam faciat legem veterem: quod est lex
moris quod non poterat alias suscitare a peccato.
Vel etiam Hierosolimam: quod ut dicitur: eundo se iactauit
quod ibat ad mortuum suscitandum: significat opus
quod fit propter laudes hominis. Tertia est
significatio amoris: et hoc per helissem. Hierosolimam
est interpretatio dei mei salvatoris: vel di
mei salvare. et faciat amorem per quam anima sal
vatur et vivificantur opera mortificata. vel si
significat legem eius agelicam quod est lex amoris
quod suscitatur et facit oscitare lepties. i. respi
rare et redire ad universa bona opera: et h
ec etiam dicitur propter septiformem gloriam spissitudinem.
Vel etiam faciat opus quod fit propter laudem dei
quod est meritorum vite eternae.

Ece regem.

Primus articulus. An opera satisfactoria
extra charitatem facta adueniente chal

Vitare vivificent. Quid sic. Lcui. xv. Si atque
tenuerit fuerit frater tuus et hoc exponit:
quod fructus bone queruntur debet ei et putatur
ut ab eo tibi ex quo peccauit. Extra: Quod
nihil me vivit/negat est a principio vivere/
negat habere potentiam ad vita: non potest vivificari:
caro: sed tale est opus extra charitatem secundum.
Rader Bonaventura. in. lit. di. xv. Duplex est
opinio. Una quod homini opera impossibile est
vivificari quantum ad meritum vite eternae: quod
non ex charitate: neque per esse ex charitate:
sed bene quantum ad meritum remissionis.
Unum aliter vivificantem quod opera mortificata:
quod illa ad eternam retributioem: hec solu ad
pene dimissione. Alia est opinio: quod omne
opus satisfactorium est meritorium vite eternae:
neque oportet illum fieri ex charitate. Prima
opinio est multum probabilis. Secunda vero vide
tur securior. Cum autem dominus dicit: Dicendum
quod illud intelligi si statim post pentecosten incepit
poterit. Hec bona. Pro fundamento
Pax est habere vita naturae si desit bona
vita. Unum dicit Sene. ad Lucil. Non enim
diu sed bene acta sit vita reseretur. Sed heu
de vita multorum dicit psalmus. quod dominus dicit
lib. fast. Vixit seris simil nullos agita
tag viuis. s. bonos. Sed queritur de operibus
bonis quae sunt in peccato: An vivificantem et
dimissione vitam. Et quod excludit quod desideria
randa sit anobis charitas. Nam ut dicit Augustinus.
Vobis non est charitas: quod est quod pos
sit perdesse. Audito peccata. et. Et idem Augustinus.
Sola charitas discernit inter filios dei
et filios diaboli. Unum nemo pertinet ad populum
dei: nemo saluari potest sine charitate. Si
gura. in. Reg. vii. nihil erat in templo quod non
auro tegere. Spumaliter: nullus est in ecclesia
tanquam medius eius nisi sit ornatus charitate.
Iudeo moneret Apollonius. i. Cor. xvij. Quia opera
vestra in charitate fiant.

Secunda art. In euangelio: quod scribitur
Iohannes. v. contemplatione sunt tres verita
tes quae consideratio et.

Prima est veritas mirabilis operationis.
Secunda est veritas desiderabilis permissionis.
Tertia est veritas multiplicis resurrectionis.

Prima legitur et. Quod vicimus eadē est opera
nostrā et filii. Unde ipse dicit: Per me vici
omnes operatus et ego omnis. Augustinus. In
telligentem est itaque deum recognoscere a nouis
spiritibus creaturaz predendis: deinceps autem vici

Et nunc et ultra operatur creature admīnistratio
stationē. Sequitur: Propterea ergo magis quod
re. eū iudei intersi. quod non est et. Redit Iesus
et dicit: Amē dico vobis in nomine patris filii: a se sa
cerere quod est et. Augustinus filio hoc est esse quod
posse. Quia ergo filius non est a se: iōnō potest a se
Sequitur: Pater enim diligens filium et. vici et
ma. de. o. ut et vos inirem. Et quod dicit: Pat
non iū. et. sed iudicium oē dedidit filio. Sed hoc
dicit: quod in iudicio non in forma dei: sed for
ma filii hoīs apparet. Secunda est vita
desiderabilis permissionis: quod creditur in eū
vita permittit de. Amen amē dico vobis: quod
quod verbū meū est et. vici: in vita. Sicut dicit
Paulus. Ephes. iij. Per fidem christi hitat in cor
dibus nostris. et. Col. iij. dicit: quod christus est vita
nra: iōnō quod audit verbū ei: credidō fidei for
mata habet in seipso vita. scilicet christus: et hec est
vita eterna ut cognoscant te solū deū verum
et quem misisti Iesum christum. Hec vita in
choaiblic p. fidē sed p. gloriā. Sequitur:
Et in iudicio non venit. i. ut dicit Augustinus. in da
minatione. Iohannes. iij. Qui credit in filium dei
non iudicatur. Sequitur: Sed transierat a mor
te in vita. Augustinus. Cum solueris mortem vetere
ris hoīs: suscipies vitam noui hoīs. et transi
tū facies de morte ad vitam. Ad quam vitam
ad eternam quod sola est vera vita. Si ergo ut ait
ipse Augustinus. lib. de ver. domini. tanto labore: tan
ta cura agit ut aliquantum plus vivat: quod
agendum ut sit vivat. Et si sapientes dicunt
quod oībus modis agit: ut differat mortem:
quod stulti sunt quod sit vivit ut perdant eternum
dilectum. Tertia est veritas multiplicis resurre
ctionis qui fit per filium dei. Tertia de resurrectione
ad vitam gratiae dicit: Amē amē dico. vici. quod vicit
hora et nunc est quoniam mortui. s. in peccatis audi
ent vocē filii dei: et quod audierint aure cordis
vici. vita gratiae. Augustinus. Quid audiet nisi obe
dit: quod ei credit et finis verae fidē agit: vici
vici. Iohannes. ps. dicit: Hodie si vocē ei: audie
ritis nolite obturare cor. ve. Deinde dicitur re
surrectione corporis finali dicit: Venit hora in
qua oīes qui in monumentis sunt audierint vocē
filii dei. s. vocātis eos ad iudicium. Et prece
dent qui bona fecerunt in resurrectione vi
te. quia ut dicit Augustinus. Vici cū angelis dei:
qui vero mala egere: in resurrectione iū
dicij. s. condēnationis. Augustinus. Hic iudicium p
pena posuit. O quam sit resurrección: quod hor
ribilis erit reproboꝝ pena eoꝝ vici quod nūc

Feria. VI. post Letare

penitere negligunt et perfiter nolunt. Ecce plū. Duo enim fratres erāt: unus penitentia riūs pape: alter innocens et pius: quod discurrentes ad predicandum semel recepti sunt in castro nobilis matrone. Unde gaudens et la cogitauit dicit. Nequaquam oportet te verecundari: secure poteris perfiter cum sint pegrini et ignoti. Unde ergo confiterer: ad singula peccata vidi frater ille innocens de eius ore egredi bisonem turpissimum. Tadē dū enor me periculum perfiter voluit: horridus draco caput emittere cepit: extre tamē non voluit: quod verecundia victa: crīmē illō celauit: Tō bisones omnes pūs egressi in os eius cum draconē redierūt. Fratribus ergo recedētibus narrauit iunior penitentiarium quod viderat. Unde territus penitentiarium rediit ad dominā quā mortuā inuenit. Contristati fratres: ieiunij et orationib⁹ insitūtū donec terria die defuncta illis apparuit: draconem horribilem equitās: cuius collū duo serpentes crudeles amplexabantur: et vbera eius sugebant dentib⁹ discerpēdo: oculos eius duo bisones horribiles possidebāt: et ex eius ore ignis sulphureus fētidissimus exhalabat. Et etiam manus a duob⁹ canib⁹ devorabāt: aures eius sagittis igneis replebantur: Unde ius etiā caput lacerte venenosissime corrodēbāt: Unde fratres territi corruerūt. Quibus illa: Amici dei omnipotētis ne timetis: Ego sum infidelissima p̄die vni vestrum confessa: fice tamē: quia peccatum quod cum cōsanguineo cōmisi ex pecūdīa celauit: ideo ppetuo damnationem. Quaz penitentiarium ex parte dei adiurauit ut dicaret quid illa p̄cepsit diversitas signaret. Illa respondit: Lacerte puniūt me pro capitis superfluo ornamento. Bisones puniūt impudicos aspectus. Sagitte nefaros auditus. Ignis sulphureo puniūt ppter blasphemias et diffamatioēs et varias calumnias et oscula turpia et vaniloquia: insuper ppter impudicos contactus et amplectus. Serpentes vbera mea fugiunt et mordent et cingunt collum meum. Canes vero manus meas corrodunt quas ad nutrēdū canes extendi plus quam ad christi pauperes: et quoniā eas anulis et gemis supflue et luxuriose ornauit: et ad impudicos praeceps protendi: Hunc etiā crudelissimum draconem equito quod concubitus luxuriosos

a quo viscera et muliebria intolerabiliter perburuntur cum femorib⁹ et tibias. Regita autē si suffragij iuuari posset. Horribiliter respōdit: Nō. Et subito draco terribiliter eam cruciās ad infernum traxit et euanuit. O quam misera reproboz codicis: quam niam ut cantat ecclesia In inferno nulla est redemptio.

Tertius art. Audisti te. Lauetene sitis de numero eoz qui procedunt in resurrectione iudicij: sed sic nūc vivatis rectū in resurrectione vite procedatis: quam maxime desiderare debemus. qm̄ sicut dicitur. L. de epis et clericis. I. Quisq; Post labores vita quieta est eligenda. sed vita illam quietā eterna beatitudinis qd̄ obtinebitur. Lerte illi tñ qui nūc fideliter deo obediunt. Nā quicunq; est infectus quacunq; labore peccati mortalis: nō est de ecclesia. Ut h̄: de pe. dis. j. ca. Ecclesia. De ecclesia inq; neq; militanti neq; a fortiori triumphanti. Audite. An rōnabile esset et iustū Regis pditores simili cūz fideliib⁹ militib⁹ a rege honorari. Exponere et applicare Notā do illō. j. L. o. iij. Unusquisq; pp;ia mēcedē accipiet km suū labore.

Feria. vij. post. iiij. dominicam. xl.

Ecce ascēdi mus te. Mensus est super puerū tribi vicib⁹. iij. Re. xvij. Sicspūaliter metit chīus super eos quod ascēdunt hieronymaz. Heliae q̄ppe interpretatur deus dñs: ideo signat chīm. Sicut autē helias tribi vicib⁹ mensus est super puerum suscitandū: ita chīs tribi vicib⁹ mensus est super genus humanū suscitandū mortuum. i. triplicis se homib⁹ formant et de scēdēt. Primo in incarnatione p̄ quā ut dicit Phil. ii. In similitudinē hominū factus est et habitu inuentus ut homo. Secundo in conuersatiōe. Baruch. iij. Cum homib⁹ conuersatus est. Tertio in passione q̄s in cruce quasi omnes amplecti cupiēs. Io. an. xij. Ego si exaltatus fuero a terra et traham ad me te.

Ecce te.